

02 διεθνή

Ο νέος «Δρόμος του Μεταξιού»

Το Διεθνές Φόρουμ Συνεργασίας για το νέο «Δρόμο του Μεταξιού» που πραγματοποιήθηκε πριν λίγες μέρες στο Πεκίνο ήταν, πέρα από συνάντηση προώθησης του συγκεκριμένου σχεδίου, και μια επίδειξη του νέου διεθνούς στάτους που επιδιώκει η Κίνα. Συγκεντρώνοντας 1.500 εκπροσώπους από 130 κράτη και 70 διεθνείς οργανώσεις, περιλαμβανομένων 29 αρχηγών κρατών, η κινεζική ηγεσία πέτυχε να συγκεντρώσει την προσοχή του κόσμου και να ποζάρει ως πυλώνας της παγκοσμιοποίησης τη στιγμή που συνεχίζεται η αναταραχή στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης των ΗΠΑ και η κρίση της Ε.Ε. Το μεγαλεπήβολο κινεζικό σχέδιο ήδη έχει μπει σε εφαρμογή, με πολλά τμήματα της σύγχρονης εκδοχής του «Δρόμου του Μεταξιού» να είναι κιόλας σε λειτουργία.

Για να δοθεί μια αίσθηση του μεγέθους και της επένδυσης, το μεταπολεμικό Σχέδιο Μάρσαλ των ΗΠΑ υπολογίζεται, σε σημερινές τιμές, σε 100 δισεκατομμύρια δολάρια. Το κινεζικό σχέδιο για την «εμπορική κατάκτηση» της Ευρώπης πλησιάζει το δεκαπλάσιο: σχεδόν 1 τρισεκατομμύριο δολάρια, εκ των οποίων ήδη το ένα πέμπτο έχει ήδη επενδυθεί ή δεσμευτεί σε σχετικούς προϋπολογισμούς. Λιμάνια (όπως του Πειραιά...), αεροδρόμια, αγωγοί πετρελαίου και αερίου, σιδηρόδρομοι, αυτοκινητόδρομοι, τα πάντα έχουν μπει στο στόχαστρο του Πεκίνου, που αγοράζει, κατασκευάζει και επεκτείνει στα πλαίσια συγκεκριμένου σχεδίου.

Ταυτόχρονα η Κίνα αναδεικνύεται σε καθαρό εξαγωγέα κεφαλαίων. Το 2015 η κινεζική Κεντρική Τράπεζα εξήγαγε 82 δισεκατομμύρια δολάρια για την υλοποίηση τμημάτων του νέου «Δρόμου του Μεταξιού», ενώ άλλα 100 δισεκατομμύρια δόθηκαν ως αρχικό κεφάλαιο στην Ασιατική Τράπεζα Επενδύσεων Υποδομών (για δάνεια κατασκευής αυτοκινητόδρομων στο Ουζμπεκιστάν, το Τατζικιστάν και το Πακιστάν), και 40 ακόμα δισεκατομμύρια στο Ταμείο του Δρόμου του Μεταξιού. Την ίδια χρονιά, οι άμεσες επενδύσεις της Κίνας στο εξωτερικό ξεπέρασαν για πρώτη φορά αισθητά τις ξένες επενδύσεις στην Κίνα: 146 δισεκατομμύρια έναντι 136! Συνολικά, το σχέδιο του νέου «Δρόμου του Μεταξιού» εμπλέκει πάνω από 60 ασιατικές και ευρωπαϊκές κυρίως χώρες – άλλη μια ένδειξη του μεγέθους του.

Η κινεζική ηγεσία εκτιμά ότι τουλάχιστον μέχρι το 2020 διανύεται περίοδος «στρατηγικών ευκαιριών», δηλαδή αύξησης της επιρροής της χωρίς τον κίνδυνο πολεμικής εμπλοκής. Το σίγουρο είναι πως η ολοκλήρωση αυτών των σχεδίων, που προβλέπει την υπέρβαση όλων των «μεσοαζόντων» και αντιμετωπίζει την Ασία και την Ευρώπη ως μία ενιαία αγορά, θα μετακινήσει τον άξονα του παγκόσμιου εμπορίου.

Στο επόμενο φύλλο:

Η Κινέζα πανεπιστημιακός και ακτιβίστρια Πάο-γιου Τσινγκ, συγγραφέας μεταξύ άλλων του βιβλίου «Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Κίνα», μιλά στο Δρόμο για τα σχέδια της κινεζικής ηγεσίας και την προσπάθεια μετατροπής της Κίνας σε πρωταθλήτη της παγκοσμιοποίησης, καθώς και για την πολιτική και κοινωνική κατάσταση στο εσωτερικό της χώρας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ BREXIT

■ Γράφει ο **Ηλίας Σταθάτος**
από το Λονδίνο

Τα τείχη, εκτός από την υποτιθέμενη προστασία αυτών που τα χτίζουν, εξυπηρετούν και μια ακόμα λειτουργία: τη δημιουργία ετερότητας. Την απόκρυψη, τη μετατροπή αυτών που το τείχος επιδιώκει να κρατήσει εκτός, σε ημι-άγνωστους, πληθυσμούς που δεν μπορούν πλέον να οριστούν, καθώς οι πιο πολλοί το περισσότερο που γνωρίζουν για αυτούς είναι μια μίξη μύθων, στερεοτύπων και αποσπασματικών γνώσεων. Εξαιρετικό παράδειγμα, το τείχος του Ανδριανού, που διέτρεχε το νησί της Αλβιώνας σε όλη του την έκταση από Ανατολή προς Δύση και προστάτευε – κυρίως μέσω φρουρών και στρατιωτικών βάσεων – τη Ρωμαϊοκρατούμενη Βρετανία από τις φυλές των Κελτών και Πικτών που ζούσαν στα βόρεια του νησιού, στην περιοχή της Σκωτίας. Οι «άγριοι» πέρα από τα τείχη κατέληξαν να λάβουν σημαίνουσα θέση στο συλλογικό ασυνείδητο, την ίδια στιγμή που ουσιαστικά πολύ λίγα ήταν γνωστά για αυτούς.

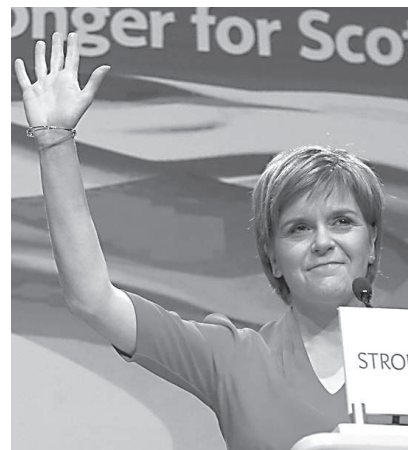
Το ίδιο πάνω κάτω εξακολουθεί να συμβαίνει και σήμερα. Μέσα στους ωκεανούς μελανιού που έχουν αφιερωθεί και θα αφιερωθούν στις εξελίξεις και στην ανάλυση του Brexit, απαραίτητα θα αναφερθεί, συνήθως βιαστικά, το θέμα της Σκωτίας και η σημαντικότητα του, χωρίς να επιδιώκεται περαιτέρω ανάλυση. Καιρός λοιπόν να στρέψουμε το βλέμμα μας πέρα από το τείχος. Μια κατάσταση γεμάτη αντιφάσεις, αβεβαιότητα και πολιτικές εξελίξεις μας περιμένει.

Αποκρυπτογράφηση των πρόσφατων τοπικών εκλογών

Στη Σκωτία ο πολιτικός χρόνος είναι ακόμη πυκνότερος, καθώς πριν δύο εβδομάδες έλαβαν χώρα δημοτικές εκλογές. Το Σκωτσέζικο Εθνικό Κόμμα της Νίκολα Στάρτζον (βλ. φωτό) κατέκτησε το 32% των ψήφων πρώτης προτίμησης και 431 έδρες, με τους Συντηρητικούς στη δεύτερη θέση με 25% και 276 έδρες, ενώ οι Εργατικοί κατέλαβαν την τρίτη θέση με 20% και 262 έδρες. Μια προσεκτικότερη ανάγνωση αποκαλύπτει ενδιαφέροντα στοιχεία. Το Σκωτσέζικο Εθνικό Κόμμα χωρίς αμφιβολία είναι ο ηγέτης της πολιτικής σκηνής της χώρας, κατακτώντας μεγαλύτερο αριθμό ψήφων από τους αντιπάλους του και αυξάνοντας τις σε απόλυτους αριθμούς από τις τελευταίες τοπικές εκλογές. Όμως, το

Τι γίνεται στη Σκωτία;

Αμφίσημα αποτελέσματα στις τοπικές εκλογές

κόμμα έχει να υπερασπιστεί τη νίκη του 2012, όταν κέρδισε 56 από τις 59 έδρες του Σκωτσέζικου κοινοβουλίου. Η απόδοσή του στις πρόσφατες εκλογές, παρά το μεγάλο προβάδισμα, δεν ήταν τόσο καλή ώστε να είναι βέβαιο για την επανάληψη του θριάμβου του. Ειδικά από τη στιγμή που η στρατηγική του για το Brexit και, κυριότερα, για ένα πιθανό αποσχιστικό δημοψήφισμα δεν είναι σχηματοποιημένη και δείχνει να μπερδεύει το εκλογικό σώμα ως προς το χρόνο, τη σκοπιμότητα και το οικονομικό επίδικό του. Παρ' όλα αυτά, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τείνουν να υπερθεματίζουν την «επιστροφή» των Σκωτσέζων Συντηρητικών. Η αβεβαιότητα, προερχόμενη από το Brexit, η γενική σκωτσέζικη αντιπάθεια προς το Συντηρητικό Κόμμα και μερικές εμπρηστικές δηλώσεις από βουλευτές του, αναμένεται να συσπειρώσουν αρκετούς Σκωτσέζους ψηφοφόρους, ειδικά από τη στιγμή που οι περιοχές των νησιών Σέτλαντ και τα Χάιλαντς θα ρίξουν τις ψήφους τους με πιο κεντρικά πολιτικά κριτήρια σε σχέση με τις τοπικές εκλογές (σε αυτές τις περιοχές της Σκωτίας οι τοπικές εκλογές είναι πραγματικά τοπικές, με ανεξάρτητους υποψήφους να κυριαρχούν). Αυτό που συζητήθηκε ιδιαίτερα στη Μεγάλη Βρετανία ήταν η βελτιωμένη επίδοση των Τόρις, ειδικά στις βορειοανατολικές σκωτσέζικες επαρχίες. Η ουσιαστική εξαφάνισή τους τα προηγούμενα έτη, ειδικά στις βουλευτικές εκλογές, και η αδύναμη επίδοσή τους στις προτελευταίες τοπικές, δείχνει να ανακόπτεται. Το κόμμα της Ρουθ Ντέιβντσον αύξησε σημαντικά το εκλογικό του ποσοστό και κατέκτησε μερικές κομβικές περιοχές, γεννώντας ένα παράδοξο. Πώς γίνεται οι Συντηρητικοί να ανακάμπτουν σε μια χώρα που τέθηκε εμφανώς κατά του Brexit, αντιπαθεί τους Συντηρητικούς, ανακινεί το θέμα του δημοψηφίσματος, και όλα

αυτά εν μέσω οξυμένου κλίματος μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ε.Ε.; Εδώ θα πρέπει να τονιστεί πως οι τοπικές εκλογές ήταν... τοπικές, το Συντηρητικό Κόμμα έχει μια κάποια κοινωνική βάση και ακτιβιστές στη Σκωτία, ενώ επίσης η «επιστροφή» των Τόρις έχει γίνει αντικείμενο επικοινωνιακής διαχείρισης από το κυρίαρχο κόμμα στο Γουεστμίνστερ, ώστε να δημιουργήσει κλίμα νίκης και να πειθαρχήσει τους ακτιβιστές του, που πολλές φορές στη Σκωτία τα βρίσκουν λίγο μπαστούνια. Η εκλογική φθορά, επίσης, είναι πάντα παρούσα.

Η άχαρη θέση του αναφυόμενου σκωτσέζικου Εργατικού ριζοσπαστισμού

Το Εργατικό Κόμμα βρίσκεται σε δύσκολη θέση στη Σκωτία. Η εκλογική του βάση ψηφίζει πλέον άλλα κόμματα (ακόμα και η παραδοσιακά «κόκκινη» περιοχή του Κλάιντ κατακτήθηκε από το Σκωτσέζικο Εθνικό Κόμμα στις τελευταίες εκλογές). Εξετάζοντας το πολιτικό του προσωπικό πέρα από το τείχος, λαμβάνεται η αίσθηση πως το Σκωτσέζικο Εργατικό Κόμμα βρίσκεται στο διάκενο μεταξύ μιας εποχής στην οποία τα περισσότερα στελέχη του ήταν γνήσια προϊόντα των Μπλερικών Νέων Εργατικών, και της σημερινής, με πληθώρα στελεχών που ψάχνουν να χαράξουν ένα νεότερο δρόμο, ριζοσπαστικότερο, μεταφέροντας την πλατφόρμα Τζέρεμι Κόρμπιν στο βορρά. Μόλις την Πέμπτη όλοι οι Εργατικοί δημοτικοί σύμβουλοι στο Αμπερντίν διεγράφησαν από το κόμμα, επειδή εισήλθαν σε συμμαχία με τους Τόρις. Μα ό,τι είναι ριζοσπαστικό στην Αγγλία, δεν είναι απαραίτητα και στη Σκωτία. Η μισο-κείσισανή πολιτική και λόγος του Εθνικού Κόμματος προσφέρει μια εναλλακτική... ντόπια, καθαρή, χωρίς παρελθόν συμμαχίας με τους Τόρις (όπως στην περίπτωση του δημοψηφίσματος ανεξαρτησίας), απέναντι στον κείσισανισμό των Εργατικών. Είναι ενδεικτικό πως η αντίδραση του Σκωτσέζικου Εθνικού Κόμματος στη δημοσίευση του Μανιφέστου των Εργατικών συνοψίζονταν στη φράση «αυτά τα εφαρμόζουμε ήδη!». Ενώ το θέμα της ανεξαρτησίας, όπως είδαμε, συνεχίζει να πλήττει ανεπανόρθωτα τους Εργατικούς βόρεια του τείχους του Ανδριανού. Οι εξελίξεις αναμένονται ενδιαφέρουσες, και η συνταγματική κρίση τα επόμενα χρόνια δεν μπορεί παρά να οξυνθεί.